

Arrest

nr. 133 041 van 12 november 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juni 2014 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. DESCAMPS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 mei 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen zijn als volgt gemotiveerd:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12.11.2013 werd ingediend door: Naam: [...] Nationaliteit: Pakistan [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze noch stabiel noch toereikend noch regelmatig zijn. Er werden interimcontracten voorgelegd van 6 mei tot 1 december 2013. Aangezien interimcontracten per definitie tijdelijk van aard zijn, en verder geen enkel bewijs van vroegere of toekomstige tewerkstelling of bestaansmiddelen worden aangebracht, is met de loonfiches niet aangetoond dat de Belgische onderdaan over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat is afgeleid uit de schending van de formele en materiële motiveringsplicht en artikel 42, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij betoogt wat volgt:

“2.1. Schending Algemene beginselen van behoorlijk bestuur

2.1.1. Schending formele + materiële motiveringsplicht:

In de bestreden beslissing wordt aangevoerd dat het onvoldoende is aangetoond dat de echtgenote van verzoeker mevrouw R.F. niet beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Zo wordt er in de beslissing gemotiveerd dat er enkel interim-contracten worden voorgelegd.

Tevens motiveert de dienst vreemdelingenzaken dat de bestaansmiddelen niet gelijk zijn aan 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, derde lid van de Wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Verzoeker stelt vast dat de materiële en formele motiveringsplicht in de bestreden beslissing werd geschonden.

De aanvraag tot gezinshereniging kan niet automatisch geweigerd worden indien niet voldaan is aan artikel 40ter, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In toepassing van artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet dient, in het geval dat de voorwaarden betreffende een stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen niet zouden voldaan zijn, te worden onderzocht of de burger van de unie die vervoegd wordt en zijn familieleden, over andere inkomsten beschikken en in hun behoeften te voorzien zonder ten lasten te vallen van de openbare overheden.

Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat de gemachtigde van de staatssecretaris overeenkomstig artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een behoefteanalyse heeft uitgevoerd.

In de bestreden beslissing is geen enkele verwijzing naar artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, noch werd er een behoefteanalyse gedaan waaruit blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon en haar familieleden voldoende zijn om niet ten lasten te vallen van de openbare overheden.

Verzoeker brengt een arbeidsovereenkomst bij voor bedienden opgesteld door R BVBA, met maatschappelijke zetel te 3800 Sint-Truiden, (...).

Uit deze arbeidsovereenkomst blijkt dat de referentiepersoon, zijnde mevrouw R.F., echtgenote van verzoeker, een arbeidsovereenkomst ontvangen heeft van onbepaalde duur vanaf 02.06.2014 als polyvalent medewerker supermarkt.

Het aanvangsloon wordt bepaald 1.158,90 euro bruto per maand. (stuk 2)
Tevens brengt verzoeker een verklaring bij van (...) NV, met maatschappelijke zetel te 3740 Bilzen, (...), waaruit blijkt dat de zaakvoerder bevestigt dat verzoeker een arbeidsovereenkomst kan krijgen voor een deeltijdse arbeid, indien verzoeker een verblijfsvergunning kan bekomen. (stuk 3)
Uit hogervermelde elementen blijkt duidelijk dat er voldoende toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen voorhanden zijn in hoofde van de echtgenote van verzoeker.
Indien verweerster een behoefteanalyse had uitgevoerd, dan zou zij deze elementen zelf hebben kunnen vaststellen.
Aldus zijn er voldoende toereikende, stabiele en regelmatige zoals voorzien in artikel 40ter van de wet van 15 december 1980.”

2.2. Verzoeker diende een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger in, en dit op grond van zijn huwelijk met een Belgische onderdaan.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt onder meer als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

(...)”.

Artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt onder meer als volgt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;”

Verzoeker stelt in wezen dat zijn aanvraag tot gezinshereniging niet automatisch kon worden geweigerd indien niet voldaan is aan artikel 40ter, tweede lid van de Vreemdelingenwet en dat in toepassing van artikel 42, § 1, tweede lid van diezelfde wet dient te worden onderzocht of de burger van de Unie die vervoegd wordt en zijn familieleden over andere inkomsten beschikken en in hun behoeften voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden, dat zij, met andere woorden had moeten overgaan tot een behoefteanalyse. Hij verwijst naar de arbeidsovereenkomst voor bedienden die zijn vrouw heeft gesloten om vanaf 2 juni 2014 aan de slag te gaan als medewerker in een supermarkt en hij brengt een verklaring bij waaruit zou blijken dat verzoeker zelf een arbeidsovereenkomst zou kunnen krijgen indien hij een verblijfsvergunning kan bekomen. Hieruit, zo stelt hij, blijkt dat er voldoende toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen voorhanden zijn in hoofde van de echtgenote van verzoeker.

De Raad stelt in eerste instantie vast dat uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid dat zij is genomen omdat de bestaansmiddelen niet gelijk zijn aan het in artikel 40ter opgenomen bedrag, maar wel omdat niet is aangetoond dat de Belgische onderdaan over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Verzoeker betwist deze motieven niet met concrete argumenten maar stelt

enkel dat de verwerende partij had moeten overgaan tot een behoefteanalyse omdat daaruit zou blijken dat de vereiste bestaansmiddelen wel degelijk voorhanden waren.

Echter, de arbeidsovereenkomst van zijn echtgenote dateert van 23 mei 2014, en dus van na de totstandkoming van de bestreden beslissing op 7 mei 2014. In het andere document wordt louter gesteld: *“Graag informeren wij U dat wij dhr. B.A. graag in dienst zouden nemen na het verkrijgen van zijn verblijfsvergunning”*. Deze verklaring is niet meer dan wat ze is, en kan niet bijdragen tot een andere kijk op het daadwerkelijk voorhanden zijn van de wettelijk vereiste bestaansmiddelen. In die optiek toont verzoeker op geen enkele manier aan dat de verwerende partij, indien zij na het indienen van de aanvraag zou zijn overgegaan tot een behoefteanalyse, tot andere bevindingen zou zijn gekomen en daaropvolgend een positief gevolg zou hebben gegeven aan de aanvraag. Hij geeft derhalve geen blijk van enig belang bij het middel.

2.3. Het enig middel kan dan ook niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS